

РЕШЕНИЕ

№ 1037

гр. София, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 23.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **2422** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Производството е образувано по жалба на С. Н. К. от [населено място],[жк]бл. 36 вх.Б ет.2 ап.7, чрез адв. М. С. против Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1599 от 13.01.2023 г., за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания, базирани на площ за кампания 2021 по реда на Наредба № 3 от 17.02.2015 г., за условията и редът за прилагане на схемите за директни плащания за кампания 2021 на Заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", в частта с която частично е отказано подпомагане по Подмярка 13.2/НР 2, СЕПП, мярка 12/Натура 2000, СПП, ЗДП и СЗ-КЛЧ, по заявление с УИН 22/130521/03891, за кампания 2021 г.

В жалбата се поддържат доводи, че решението в обжалваната му част е незаконосъобразно и немотивирано. При издаването му са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и е нарушен материалния закон. В тази връзка се иска да бъде отменено, а преписката върната на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Изтъква се, че от акта не става ясно по отношение на кои площи е прието, че са недопустими за подпомагане, как е установено тази недопустимост, посочени са единствено вида на програмите, схемите, мерките и подмерките, но в Уведомителното писмо не се съдържат конкретни фактически установявания. Сочи се

липса на ясна воля на органа, кои нормативни изисквания са приети за неспазени, липса на посочени правни основания за издаването му. Оспорва се извода на органа за наличие на основания за недопустимост на площи за подпомагане. Претендират се съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., която поддържа жалбата. Представя писмени бележки, в които е развила подробни съображения. Претендира разноски.

Ответникът, Заместник изпълнителния директор на "ДФЗ" се представлява от юрк.М., който моли да се отхвърли жалбата като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта:

Жалбата е депозирана пред компетентния съд, от активно процесуално легитимирано лице, чиито права и законни интереси са засегнати от оспорения административен акт. Уведомителното писмо е изтеглено от СЕУ на ДФ "Земеделие" на 28.01.23 г., като в него е указано, че подлежи на обжалване и по административен ред пред административния съд по постоянния адрес или седалището на посочения в акта адресат, като оспорването не спира изпълнението. Жалбата е подадена до съда чрез административния орган на 13.02.2023 г. Субективното право на оспорване е реализирано в рамките на законоустановения 14-дневен преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 АПК. С оглед изложеното съдът приема, че жалбата инициирала настоящото производство е подадена от надлежна страна, в срока за обжалване, процесуално допустима е и подлежи на разглеждане по същество.

По основателността:

Представените по делото писмени доказателства обуславят следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят С. Н. К. е регистриран като земеделски производител с Уникален регистрационен номер (УРН) 702696 в Интегрираната система за администриране и контрол (ИСАК). Същият подава заявление за подпомагане на физически лица с УИН 22/130521/03891 от 04.05.2021г./л.288/, за кампания 2021 г./л.288-301/ по СЕПП, СПП, ЗДП, по плащания по Натура 2000 и Р. директива за водите Мярка12 и Компенсационни плащания в други райони, засегнати от значителни природни ограничения /подмярка 13.2/НР2/. В резултати от автоматични проверки на въведените данни в заявлението е отбелязано, че площта заявена по Натура 2000 е заявена с култура различен тип от типа земя, заявените площи попадат във Физически блокове с НТП „Трайно неподходящи за подпомагане“, неземеделските площи в случай, че не се установи земеделска дейност върху тях са недопустими за подпомагане, заявени площи или част от тях попадат извън полигоните с площи

допустими за подпомагане, площи, излизат извън площите, подходящи за подпомагане, попадащо/прилежащо към недопустимата част не участва в окончателната калкулация. Жалбоподателят се е подписал, че е запознат с резултатите от извършените автоматични проверки.

Подадено е и заявление за подпомагане за 2021г. за физически лица от 31.05.2021г. /л.318/ /вероятно за редактиране на предходното, без да е отбелязано това обстоятелство, тъй като в заявление от 31.05.2021г. фигурират допълнително заявени схеми и мерки: СЗ –КЛЧ и ПНДП, като първото - СЗ-КЛЧ е засегнато в оспорения акт/по СЕПП, СПП и ЗДП, СЗ-КЛЧ, ПНДП , Плащания по Натура 2000 и Р. директива за водите Мярка12 и Компенсационни плащания в други райони, засегнати от значителни природни ограничения /подмярка 13.2/НР2/. Жалбоподателят се е запознал с резултатите от автоматичните проверки.

Била извършена проверка по заявление за подпомагане с УИН 22/130521/03891, за кампания 2021 г. Заявлението на бенефициента било избрано за извършване на проверка на място, видно от Заповед № 445940/23.09.2021г. /л.30/. Жалбоподателят е бил информиран за предстоящата проверка на 04.10.2021г. в 16.30ч. , а началото на проверката е на 05.10.2021г. За резултата от проверката е изготвен Доклад за проверка на място „Натура 2021“, който приключва без забележки и нередности не са установени.

Издадена е и Заповед № 447611/23.09.2021г. за проверка на място на посочените в нея парцели, съвпадащи с част от посочените парцели в Заповед № 445940/23.09.2021г. с по-кратък срок на извършване /л.73/. Изготвен е доклад от проверка на място чрез дистанционен контрол /ДК/ и бърза проверка на място /БПнМ/ л.74-179. Обобщените резултати от проверка са посочени в таблица /л.175/. Изготвен е и доклад за проверка на площи чрез ДК /л.180-280/ като обобщените резултати са посочени в таблица на л. 276.

На 25.10.2021г. е изпратено уведомително писмо до жалбоподателя К., в което е посочено, че допустимостта на всеки парцел е установена чрез физическа проверка на място, чрез методи за дистанционно наблюдение, използвани спътникови изображения или комбинация от двата метода. Посочено е, че за всички постоянно затревени площи с извършва допълнителна проверка за спазване на забраната за преобразуване и разораване, а декларираните екологично насочени площи се считат за установени, когато отговарят на критериите посочени в чл. 45 от Делегиран регламент/ЕС/№639/2014г. на Комисията и изискванията, посочени в чл. 6-13 от Наредба №3 от 17.02.2015г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания. На жалбоподателя е изпратено копие от доклада с посочване , че може да направи своите възражения в 14-дневен срок от получаване на писмото. Това уведомително писмо не е получено от жалбоподателя , видно от Уведомление от 14.02.2022г. /л.68/ като за доказването на това обстоятелство е приложено известие за

доставяне от 16.12.2021г., върнато като непотърсено./л.71/

На 28.02.2022г. в РТИ-Х. е поставено съобщение на таблото за уведомления на ДФЗ до 20 земеделски производители, вкл. и жалбоподателя, видно от Протокол №6/14.02.2022г. със срок до 15.03.2022г.

В хода на съдебното производство е изготвено становище – отговор на жалбата, от зам.-изпълнителния директор на ДФЗ. Изискана е информация от „Български пощи“ ЕАД за обстоятелства, свързани с връчване на писмо от 25.10.2021, ведно с доклада от проверката, като в отговор е получена информация, че данните не се съхраняват.

Видно от Уведомително писмо средствата за подпомагане са осигурени от Европейския фонд за гарантиране в земеделието (ЕФГЗ) , Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони(ЕЗФРСР) и националния бюджет на Република България.

Според АО, общата оторизирана сума за получаване била изчислена чрез Интегрираната система за администриране и контрол (ИСАК), след извършването на задължителни административни и/или проверки на място на данните в подаденото заявление за подпомагане (съгл. чл. 37 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП)). Тези данни били сравнени със съответната налична информация, съдържаща се в регистри на ИСАК, поддържани на основание чл. 30 от ЗПЗП.

В оспорения акт е посочено, че в резултат на извършената административна проверка на място, ДФ "Земеделие" е определил размер на финансово подпомагане по подаденото заявление за подпомагане по схемите , посочен в Таблица 1 от оспорения акт по всяка от мерките/схемите. След тази таблица са посочени ставките за тях в лв./ха за Кампания 2021г., обяснено е съдържанието на Таблица 1, като за Колона 3 „Намаления“ е посочено , че се отчитат намаления на субсидията след извършени административни проверки, намаления в случаите, когато не са спазени сроковете за подаване и/или редакция на заявлението, наложена ставка на корекция „финансова дисциплина“ ФД, линейно намаление съгласно чл. 51 , параграф 2 от Регламент /ЕС/№1307/2013, като е посочено че за Кампания 2021г не е налагано такова, линейно намаление съгласно чл.65 параграф 2 б.В от Регламент /ЕС/№1307/2013г. , също е посочено, че за 2021 не е налагано такова.. Посочено е как се формира графа „Оторизирана сума“. В Таблица 2 се съдържат сумите по „Извършени плащания“, след нея е описано и обяснено съдържанието на съответните колони.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Относно валидността и процесуалната законосъобразност на акта:

Държавен фонд "Земеделие" е акредитиран за разплащателна агенция (РА) за Република България за прилагане на ОСП на ЕС (чл. 11, ал. 2, т. 4 и чл. 11а ЗПЗП). Разплащателна агенция, съгласно § 1, т. 13 ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и

извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Акредитацията, според § 1, т. 15 ДР на ЗПЗП е "процедура по признаване на статут на Разплащателна агенция от национален компетентен орган въз основа на оценка на възможностите за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз". Съгласно чл. 20а, ал. 1 и, ал. 2, т. 2 ЗПЗП изпълнителният директор на ДФЗ е изпълнителен директор на Разплащателната агенция и представлява същата.

Разпоредбите на чл. 10б, ал. 1 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. и чл. 11а, ал. 1, т. 1 ЗПЗП предоставят правомощие на ДФЗ - РА да издава уведомителни писма за извършените оторизации и плащания по схемите и мерките по чл. 1 от Наредбата по реда на АПК и да взема решения по заявленията за подпомагане и исканията и заявките за плащане по схеми, мерки и интервенции за подпомагане на Общата селскостопанска политика. Разпоредбата на чл. 20а, ал. 4 ЗПЗП пък предвижда възможност изпълнителният директор да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда.

Видно от приложената по административната преписка Заповед № 03-РД/3088/22.08.2022 г. (л. 22) Изпълнителният директор на ДФЗ "Земеделие" е делегирал на заместник-изпълнителния директор на ДФЗ "Земеделие" В. К. правомощия да издава и подписва всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане до кандидатите за финансово подпомагане, които са подали заявления по реда на Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания. Следователно, административният акт е издаден от компетентен орган, действал в кръга на предоставените му правомощия.

Обжалваният административен акт е постановен в предвидената от закона писмена форма, но при неспазване на нормативно установените изисквания за съдържание на акта. Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, административният акт трябва да съдържа фактическите и правни основания за неговото издаване, формулирани по начин, даващи възможност на адресата на акта да разбере волята на органа и да защити правата и интересите си, ако счита че са нарушени.

Фактическите основания за издаването на акта по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4, предл. първо АПК, са конкретните факти, въз основа на които административният орган приема, че са налице нормативно предвидените материалноправни предпоставки за упражняване на предоставена му от закона компетентност. В случая в оспорения административен акт не са изложени каквито и да е било мотиви, въз основа на какви фактически констатации и обстоятелства органът е приел, че по отношение на заявените от дружеството жалбоподател за подпомагане площи за кампания 2021 г., е налице основание да бъде отказано плащането на посочените в него суми по

съответните мерки/схеми.

В обстоятелствената част на уведомителното писмо в табличен вид (Таблица 1) са посочени единствено заявените за подпомагане схеми/мерки (колона 1); исканата от подпомаганото лице сума по съответната схема/мярка (колона 2); намаленията в лв. (колона 3); в колона 4:"Редукции" се отчита намалението за неспазване на законоустановените изисквания за управление, на основание Заповед № РД 09-499/12.07.2016 г., Заповед № РД 09-557/14.07.2017 г" Заповед № РД 09-592/27.06, 2018 г., Заповед № РД 09-811 от 09.08.2019 г., Заповед № РД 09-592 от 24.07.2020 г. и Заповед № РД 09-683 от 08.07.2021 г. на министъра на земеделието ("кръстосано съответствие") и размерът на оторизираната сума (колона 5). Действително, съобразно утвърдената съдебна практика, поясненията към тези колони представляват мотивите на административния акт. Но в случая, в пояснението към колона 3 - "Намаления", са посочени три хипотези, при които се отчитат намаления на субсидията. Липсва обаче каквото и да е посочване, още по-малко фактическо обосноваване, на коя точно от тези три хипотези, при които се отчитат намаления на заявената финансова субсидия, се основава възприетото административно решение, обективизирано в обжалваното уведомително писмо. Така, на практика, излагането на мотиви във връзка с постановения отказ за финансово подпомагане по подаденото от жалбоподателя заявление за подпомагане за кампания 2021 г., се свежда до бланкетно изброяване на възможните хипотези за отказ или частично намаляване на плащанията, като липсва посочване и обосноваване на конкретни и относими фактически констатации, субсумиращи се в някоя от хипотезите за отчитане на намаления, отразени в пояснението към колона 3 - "Намаления" на страници втора и трета от уведомителното писмо. Както страната, така и съдът са поставени в хипотеза да извличат и тълкуват волята на органа от съпътстващите издаването на УП документи и изявленията на страните по делото, тъй като в оспорената част от съдържанието на ИАА не съществува никаква яснота за фактическите и правни основания въз основа на които административният орган е направил оспорените намаления при оторизиране на сумите за подпомагане.

Горното, безспорно препятства установяването на какво основание са намалени или отказани плащанията на сумите по схемите за подпомагане.

Съдът приема, че не представлява изложение на фактическите основания по см. на чл. 59, ал. 2, т. 4, предл. първо АПК за издаването на административния акт, съдържащото се в оспорения акт бланкетно и формално посочване, че общата оторизирана сума е изчислена чрез ИСАК след извършването на задължителни административни проверки (в съответствие с чл. 37 ЗПЗП) на данните в подаденото заявление за подпомагане, като тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на ИСАК, поддържани на основание чл. 30 ЗПЗП. Още във фазата на административното производство земеделският производител следва да е запознат с конкретните фактически и правни основания за намаляване на оторизирани суми. В процесното УП, освен че липсва такава конкретизация, не е налице и препращане към определен документ, съдържащ се в преписката по издаване на акта, който да обоснове формирания извод на

административния орган.

Според ТР № 16/1975 г. на ОСГК на РБ мотивите на ИАА може да се съдържат и в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни и подчинени на издателя на акта органи. В случая обаче не е налице и тази хипотеза - в Уведомителното писмо липсва позоваване на друг, предхождащ го документ, съществуващ като основание за намаленията. По смисъла на цитираното тълкувателно решение е недопустимо административният акт да се мотивира във фазата на съдебното производство (какъвто е настоящия случай). Волята на административния орган не следва да бъде изяснявана в съдебното производство по оспорване на административния акт, чрез въвеждане на фактически и правни основания - такива, които не са включени нито в акта, нито в преписката по издаването му.

По изложените съображения не може да се приеме, че със становището на ответника се допълват мотивите на оспорения индивидуален административен акт и по този начин тяхната непълнота се санира.

Докладът за Проверка на място също не може да обоснове издаването на процесния акт. Този документ не е изрично посочен в оспореното писмо, за да се приеме, че тези съображения са такива по издаването му, обосноваващи конкретно посочените от административния орган намаления по заявените мерки за подпомагане, както по принцип, така и свързани с намаленията и санкциите предвидени в УП. Следователно отново не е налице хипотезата на ТР 16/1975 на ОСГК на ВС.

В УП е посочено, че с Редукциите се отчита намалението за неспазване на законоустановените изисквания за управление, на основание Заповед № РД 09-499/12.07.2016 г., Заповед № РД 09-557/14.07.2017 г" Заповед № РД 09-592/27.06, 2018 г., Заповед № РД 09-811 от 09.08.2019 г., Заповед № РД 09-592 от 24.07.2020 г. и Заповед № РД 09-683 от 08.07.2021 г. на министъра на земеделието ("кръстосано съответствие"), но разпоредбата на чл. 59, ал. 2 АПК не предвижда фактичката обстановка и правните изводи, с които се нарушават правата и задълженията на лицата да бъдат описани бланкетно или да се препраща към заповеди на държавна институция или орган, които не са публично известни и достъпни. Същите следва да бъдат изложени ясно и обстойно в административния акт.

Волята на административния орган не следва да бъде изяснявана в съдебното производство по оспорване на административния акт чрез въвеждане на фактически и правни основания - такива, които не са включени нито в акта, нито в преписката по издаването му /Решение № 8452/2021 г., ВАС, Пето Отделение /. Съдебното установяване е само за факти, приети за установени от административния орган. В тази насока не е допустимо фактичките съображения да бъдат изяснявани при съдебното оспорване, вкл. не е допустимо и мотивиране на административен акт след издаването му и в съдебна фаза, в тази връзка е Решение № 10086/2022 г., ВАС, V Отделение.

Всичко гореизложено води до извода за незаконосъобразност на оспореното уведомително писмо в оспорената част, което налага отмяната му и необходимостта от връщане на преписката на административния орган на основание чл. 173, ал. 2 АПК, за ново произнасяне по подаденото заявление за подпомагане, съобразно

указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Предвид изхода на спора и на осн. чл. 143, ал. 1 АПК, своевременно направеното от жалбоподателя искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски, се явява основателно и следва да се уважи. От страна на жалбоподателя се претендират разноски за държавна такса от 10 лева и за адвокатски хонорар в размер на 1000, 00 лева. От процесуалния представител на ответника е направено възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК, вр. чл. 144 АПК за прекомерност на уговорения адвокатски хонорар. Съдът намира същото за неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 2, т. 7 НМРАВ, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела по Закона за подпомагане на земеделските производители без определен материален интерес е 800 лв. В случая отказаната за изплащане субсидия /намаленията/ е в размер на 6713,69 лв., съответно по делото е налице материален интерес, поради което приложима е разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 2, вр. чл. 8, ал. 1 НМРАВ, а не тази на чл. 8, ал. 2, т. 7 от Наредбата, чиято хипотеза обхваща делата по ЗПЗП без материален интерес. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2, вр. чл. 8, ал. 1 НМРАВ, минималният размер на адвокатския хонорар възлиза на 971,37 лева. В случая уговорения адвокатски хонорар е 1000 лева, т.е. не надвишава значително определеният в НМРАВ минимум.

Предвид изложеното Държавен фонд "Земеделие" следва да бъде осъден да заплати на С. Н. К. сумата от 1010 лв., от които 10 лв. внесена държавна такса и 1000 лв. - договорено и заплатено възнаграждение за един адвокат, съгласно представения по делото договор за правно съдействие и защита.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение две от АПК, във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. Н. К. от [населено място],[жк]бл. 36 вх.Б ет.2 ап.7, чрез адв. М. С. Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1599 от 13.01.2023 г., за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания, базирани на площ за кампания 2021 по реда на Наредба № 3 от 17.02.2015 г., за условията и редът за прилагане на схемите за директни плащания за кампания 2021 на заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", в частта с която частично е отказано подпомагане по Подмярка 13.2/НР 2, СЕПП, мярка 12 /Натура 2000, СПП, ЗДП и СЗ-КЛЧ, по заявление с УИН 22/130521/03891, за кампания 2021 г.

ИЗПРАЩА преписката на Заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", за ново разглеждане и произнасяне с мотивиран административен акт по подаденото от С. Н. К. заявление за подпомагане за кампания 2021 г. с УИН 22/130521/03891, при спазване на дадените в решението указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 174 АПК, едномесечен срок за издаване на административния акт, считано от влизане в сила на решението.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" [населено място], да заплати на С. Н. К. ЕГН: [ЕГН], сумата в размер на 1 010 лв. (хиляда и десет лева), представляваща съдебни

разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: